den tredje uge. Det er godt, fordi meningen med ferien jo netop er, at man skal have et pusterum. Men det er klart, at man som syg også vil begynde at fjerne sig bevidsthedsmæssigt fra arbejdspladsen efter 3 uger. Det forstærkes jo selvfølgelig, jo længere tid der går, og derfor er tanken om at gøre noget tidligt ganske god.

Det andet, jeg vil sige i den positive afdeling, er, at inden for ryg- og andre bevægeapparatssygdomme, som jeg var inde på tidligere, er der videnskabelig dokumentation for, at det i mange tilfælde er bedst at være aktiv på en passende måde på et tidligt tidspunkt.

Men alle de her ting kan gøres på en god og menneskelig måde eller på en ond måde, hvor man presser folk ud i samtaler og aktivering, som er fuldstændig upassende, og som forværrer deres sygdom, og hvor man samtidig truer med at tage sygedagpengene fra folk, så de mister deres indtægt og får dårlige nerver af det.

Jeg kan sige, at der er lavet forbilledlige forsøg, bl.a. KIA-projektet, med gode resultater, hvor man ved rundbordssamtaler med den syge, tillidsrepræsentanten, arbejdsgiveren, den praktiserende læge, måske en fysioterapeut og en kommunal sagsbehandler har prøvet at overskue situationen som en helhed, herunder koordinere de lægelige undersøgelser og behandlinger, sådan at man får nedbragt ventetiden hos den ene og anden og den tredje speciallæge. Men de her rundbordssamtaler, som er meget, meget konstruktive, bliver på ingen måde indført med det her lovforslag. Der er i stedet etableret en meget dårlig discountudgave, hvor det kun bliver jobcentermedarbejderen, der får til opgave at pålægge den syge aktivering på grund af en mulighedserklæring fra lægen.

Jeg kan sige generelt, at påstanden om, at det samlede sygefravær i Danmark – målt som antal sygedage i alt pr. år – er steget voldsomt, simpelt hen ikke holder. De sidste 20-30 år har sygefraværet i Danmark været nogenlunde konstant, og vi ligger lavere end mange andre lande. Danmark har lavere sygefravær end f.eks. Sverige, Norge, Holland, Finland Frankrig, Belgien og Canada. Det bliver også bekræftet i svar fra beskæftigelsesministeren på spørgsmål, som jeg har stillet.

Regeringens handleplan og lovforslaget rummer ingen forbedringer af arbejdsmiljøet, på trods af hvad der er sagt, selv om 50.000 som nævnt er syge på grund af dårligt arbejdsmiljø i Danmark. Det er en meget stor gruppe, når der er 150.000 mennesker syge hver dag. Det er altså en tredjedel, der skyldes dårligt arbejdsmiljø.

For SF er det afgørende vigtigt, at det forebyggende arbejde skal styrkes, bl.a. gennem bedre arbejdsmiljø. Det er en af de ting, som LO har peget meget kraftigt på i sit høringssvar.

Som tidligere nævnt er det beskæftigelsesministerens mening, at syge skal aktiveres mindst 10 timer om ugen inden for alle kategorier af sygdom. Men der mangler videnskabelig dokumentation for, at tidlig aktivering er godt for psykisk nedbrudte, folk med stress, udbrændthed, depression og hjertesygdomme. Dette er meget alvorligt. Man risikerer simpelt hen at forværre menneskers sygdom.

Hovedreglen bliver, som det er nævnt, at langtidssyge skal aktiveres i mindst 10 timer om ugen fra den niende uge, hvor de er syge. Kommunen vil kunne tjene millioner af kroner på det her, som det er nævnt, fordi man så får 65 pct. refusion fra staten, og kun 35 pct., hvis den pågældende ikke er aktiveret. De refusionsprocenter bliver selvfølgelig kraftigt styrende både for byrådene, for de kommunale chefer og for medarbejderne.

Jeg er sikker på, at der vil blive tusinder af mennesker, der vil blive presset ud i en aktivering, som vil gøre dem mere syge, end de var i forvejen. For der er en stor trussel i det her, og det er, at den syge kan få besked på, at hvis vedkommende ikke deltager i den pågældende aktivering, som jobcenteret mener er rimelig, så mister vedkommende sygedagpengene.

Patienter med livstruende kræftsygdomme og andre meget alvorligt syge vil helt sikkert blive ringet op i deres sygeseng på sygehuset, fordi de skal møde til samtaler i jobcenteret om deres fremtid på arbejdsmarkedet.

Jeg kan komme med et konkret forfærdeligt eksempel. En mand i Jylland har været sygemeldt et stykke tid. Mistanken er, at han har kræft i lungerne, og derfor bliver han indlagt på sygehuset for at få taget en biopsi, en vævsprøve – det tager 20 sekunder mere, formand. Det førte til, at hans lunge klappede sammen. Den anden lunge virkede i forvejen næsten ikke, og han var næsten ude af stand til at trække vejret. Derfor fik han ilt. Mens han ligger i sin sygeseng på sygehuset i den her tilstand, og hans liv står på spil, og han er i en stor eksistenskrise, ringer jobcenteret til ham og spørger, om han vil møde til en samtale for at tale om sin fremtid på arbejdsmarkedet. Manden fik et chok. Det er en